

Những Lời Trong Chiêm Bao

Anh nhớ vành tai em quá à! Cái nốt ruồi ngộ thiệt, ở đây và ở miết, anh mân mê, em cười! Vành tai em đẹp ơi, cái bông tai chớm nụ, bao giờ thì nó nở giống như cái...hoa tai! Anh biết không có ai để ý em chỗ đó, chỗ mà anh rất nhớ, chỗ mà anh rất thương. Ôi đóa hoa dị thường, Trời cho em duy nhất!

Em nhìn kia, ong mật, yêu hoa mà đi tìm hương nhụy của trái tim bay về dâng Ông Chúa! Em là trái tim nhỏ của tình anh bao la. Vành tai em đơm hoa nên thơ hoài thắm thiết...Con Ông Chúa không chết bởi vì đời còn Xuân – Xuân không chỉ một năm...mà muôn năm vĩnh viễn khi lòng người lưu luyến quê nhà không muốn xa...

Ôi quê nhà chúng ta bây giờ sao em nhỉ? Anh nhìn về từ Mỹ, nhớ Mạ ru tiếng trưa, nhớ quá tiếng văng đũa, tiếng trẻ thơ khúc khích, nó trườn mình nhúc nhích, sữa văng ướt má hồng...Ba chạy tới Ba bồng hôn em, em cười ngất!

Chuyện y như chuyện thật anh để vào bài thơ. Thơ bỗng hóa giấc mơ, nhớ em nốt ruồi lạ, mọc chi ở chỗ đó, chỗ anh từng mân mê...

Biết chừng nao anh về? Bên em, anh thủ thi: Thời gian bao Thế Kỷ, anh yêu em Thiên Thu! Chiều cao nguyên sương mù, anh dẫn em đi dạo nhìn những con chim sáo về đậu nhánh ô môi, anh nói em đấy thôi hỡi làn môi thân mến! Em ơi chiều khói quện, đừng né mình rời nhau...Những lời trong chiêm bao nao nao không cố quận?

Trần Văn Lệ